

njemu poslanih 12 zabojev perila in obvez, in izreklo najtoplejšo zahvalo v imenu obeh vojskovajočih se strank.

— („*Brencelj*“ šte. 2), ki je prišel v soboto 26. dne t. m. na svitlo, je bil jako mikaven po besedi in podobi. Škoda, da ga je policija pograbila in tako ni prišel naročnikom v roke. Štev. 3. pride 1. februarija na dan s prilogo, da bodo naročniki vsaj nekoliko odškodovani.

## Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z *Dunaja*. — 26. dne t. m. je bila zbornica poslancev tako polna v vseh prostorih, kakor še nikoli; novica namreč, da bode ministerstvo zbornici poročalo o svojem odstopu, je celó na galerije privabila mnogo občinstva. In to se je res zgodilo. Ministerstva predsednik knez Auersperg je besedo poprijel ter naznanil, da je Njihovo veličanstvo sprejelo odpoved ministerstva z nalogo, naj posluje tako dolgo, da novo ministerstvo nastopi. — Ko je izgovoril minister, navetuje zbornice predsednik, naj prestane danes seja, ker težko da bode volja zbornico, po zaslišanjem tako važnem poročilu nadaljevati zborovanje. Poslanci pritrđijo in zbornico zapustijo — vsak v svojih mislih.

— V privatnem zboru prvomestnikov različnih klubov ustavoverne stranke (grof Hohenwart kot prvomestnik opozicijskega kluba ni bil pozvan), ki ga je potem k sebi sklical ministerstva predsednik Auersperg, jim je on razložil vzroke, zakaj da se je ministerstvo odpovedalo, pred vsem zato, ker je iz vseh obravnjav razvidelo, da zbornica poslancev nikakor noče pritrđiti oni viši colnici na kavo in petrolej, ki jo Ogri odločno zahtevajo, kateri je pa tudi Avstrijsko ministerstvo pritrđilo; po takem ni ostalo ministerstvu družega, nego odstopiti. Res čudno! **Kava in petrolej sta naredila**, kar vse druge mnogoletne želje in pritožbe s sedanjo ustavo nezadovoljnih narodov Avstrijskih niso zamogle! Naj bi tedaj materijalistična kava in petrolej bila pogón politiki Avstrijski, da bi iz pepela nesrečnega, nikomur povoljnega dualizma kakor fenis se rodil vsem narodom Avstrijskim pravični federalizem! — Sam stari Magjarski agitator Košut v svojem poslednjem pismu priznava, da z ozirom na novi svét, ki se vstvarja na Turškem, Ogerska nima moči ne poročstva brez Avstrije. To morajo previdni Ogerski državniki tudi sami priznati, da v sedanjem položaji Avstrija in Ogerska niste si ena drugi na pomoč in varstvo, ampak le zmeda in razpor.

*Iz Nemčije*. — Knez Bismark je hudo zbolel, kar se ne bode dalo dolgo več svetu skrivati.

*Iz Italije*. — Da se je bilo v Rimu tiste dni potem, ko je bil Viktor Emanuel oči zatisnil, res bati homatij, sodi lahko vsak, kdor italijanske razmere in sosebnost med cerkveno in državno politiko pozná. Posneti se je pa dalo to tudi iz časnikov. Da se je Humbert tako hitro po očetovi smrti dal razglasiti za kralja, to je — kakor drugod — dinastijska šega. Ali ta pot v Rimu bil je vzrok te naglice bržko ne tudi še drug. Republikanskih izjav so se bali in morebiti tudi cerkvenih. Za to — in ne samo zarad pogrebnih slavnosti — so potegnili toliko armade v glavno mesto, da so morali konjiki v Koloseji malo da ne pod milim nebom bivati. — Od cerkvene strani so se italijanski kraljevi gospodarji bali med drugim kakega hudega vzora zastran cerkvenih pogreb-

nih obredov. Zato so leteli telegrami po vsem kraljestvu. „Kralj je umrl previden sè ss. sakramenti; papež je cerkveni pogreb dovolil.“ — Zdaj pa naj gleda nepopularni Humbert, kako bo izhajal sè strankami in kako bo cerkveno-politično štrečno razmotal.

*Iz Rusko-Turškega bojišča*. Zasedši Drenopolje se pomikajo Rusi dalje proti Carigradu, v Aziji pa je vsak dan pričakovati propada Erzeruma. Tudi Grki so jeli rogoviliti in se kažejo silno vojskoželjne. 10.000 oseb je 27. dne t. m. razsajaje po ulicah v Atenah razbijalo okna na palačah 4 ministrov; kralj sam je skušal pomiriti razsajalce; armada je bila konsignirana. Važnejše pa, ko vse to, so obravnave mirú. Turčija je popolnem ob tla, zato je ukazala svojim pooblaščenecem, ki so se podali k Ruskemu velikemu knezu v glavni stan, naj podpišejo vse pogoje, ki jih stavi Rusija. Ti pogoji, ki so se 26. dne t. m. v Kazanliku podpisali, na drobno še niso znani, ker so neki le vladam Evropejskim tajno naznanjeni; ugiba se, da utegnejo biti ti-le: Bulgarija postane samostojna pod pokrovstvom sultana, Srbija popolnoma neodvisna in dobí veči del Stare Srbije, Rumunija se popolnoma odtrga od Turčije in odstopi nekaj svoje dežele Rusiji, zato pa dobí druge od Turčije; Črnagora dobí vse, kar bo imela po vojski v rokah (tedaj veliko dežele v Albaniji in nekaj v Hercegovini), Bosna in Hercegovina dobite krščanske glavarje, vrh tega morajo Črkezi in bašibozuki ter mohamedanci sploh po vseh teh deželah oddati orožje in ne smejo ga več nositi. Rusija sama zahteva vso gornjo Armenijo in 100 milijonov Turških lir odškodovanja za vojne stroške, ali če Turčija ne bi bila v stanu tega zneska plačati (kar gotovo ni v stanu), še več zemljišča ali pa vojnih ladij za ta denar. Tudi se imajo vse trdnjave Turške ob Donavi razdžati. — To neki so prvi pogoji; če jih Turčija podpiše, potem še le je Rusijo volja spustiti se v nadrobno obravnavanje zarad sklepa mirú. O premirji, katerega Turki in njihovi prijatelji tako srčno želé, tedaj ni nobenega govorjenja; „mir ali pa nič“ pravi Rus in neprenehoma maršira proti Carigradu ter stiska Erzerum; Srbi oblegajo trdnjavo Vidin, kateri ni nobene pomoči več, Črnogorci pa so na poti proti Podgorici. — Kaj pa Anglež? Nič! Angleško vojno brodovje, ki je na preži v Beziškem zalivu, je dobilo sicer povelje jadrati v Dardanele, pa komaj so se ladije tam prikazale, že je prišlo nasprotno povelje in vrnile so se nazaj v svoje Beziško stališče. Zakaj, to nihče ne ve. — Tako se morda za zdaj vstavi vojska, al jugoslovansko vprašanje ne bo rešeno, dokler ima Turek še kaj zemlje v Evropi. Upamo pa, da Rusija, ki ima Turka zdaj popolnem v svoji moči, ne bo odnehala, dokler ne bodo Jugoslavani po vse osvobodeni Turškega jarma.

O Srbih se sliši, da so imeli zadnji čas hude bitve, v katerih so pa povsod zmagovali. Rusi jih neki priganjajo, da bi naglo napredovali, da bodo o sklepu mirú več dežele zasedene imeli.

## Žitna cena

v Ljubljani 23. januarija 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 59. — banaška 11 fl. 18. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 40. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 3. — ajde 6 fl. 34. — ovsa 3 fl. 41. — Krompir 3 fl. 5 kr. 100 kilogramov.